

Kız ve Kâğıt Yunus

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Kâğıt Yunus

Ebru Mina TOMURCUK

Lily yedi yaşındaydı; sıcak açık kahverengi teni ve mavi bir kurdeleyle bağlanmış dalgalı kestane rengi saçları vardı. Yağmurlu günleri severdi çünkü onlar maceralar için mükemmeldi. Bir öğleden sonra mutfak masasına oturdu, elinde bir yaprak beyaz kâğıt vardı. Katlayıp kıvırdı, kıvırdı, ta ki avuçlarında minicik bir yunus belirene kadar. Ona mürekkep mavisi iki göz çizdi ve yanına küçük kırmızı bir kâğıt kalp yapıştırdı.

Lily kâğıt yunusu banyoya götürdü ve küveti ılık suyla doldurdu. Yunusu usulca suyun yüzeyine bıraktı. "Merhaba, küçük," diye fısıldadı. Yunus sessizce sallandı. Lily onu izledi, iri ela gözleri hayretle doluydu. Sonra gözlerini kapattı ve bir dilek tuttu. Hikâye kitaplarındakiler gibi gerçek bir macera diledi.

Birden yunusun kıvrımları boyunca yumuşak, pırıltılı bir ışık yayıldı. Boyalı gözleri kırıştı! Kâğıt yunus başını kaldırdı ve gülümsedi. "Merhaba, Lily! Ben Pip," dedi neşeli bir sesle. Lily şaşkınlıkla nefes aldı, çilli burnu sevinçle kırıştı. "Konuşabiliyorsun!" diye haykırdı. Pip başını salladı. "Atla içeri! Küvet görüldüğünden daha büyük. Hadi bir maceraya çıkalım!"

Lily küvete girdi, kırmızı lastik çizmeleri suyu sıçrattı. Su, harfler ve cümlelerle dönmeye başladı, turkuaz renkte parlıyordu. Dalgalar açık bir kitabın sayfaları gibi kıvrılıyordu. "Hikâye okyanusuna hoş geldin!" diye duyurdu Pip. Lily'nin sarı yağmurluğu suyun altındaki altın ışıktaki parlardı. "Her dalga yeni bir masal taşır," dedi Pip. "Hazır mısınız?" Lily başını salladı, kalbi heyecanla çarpıyordu.

Küçük bir kayak gibi sürüklenen yüzen bir kitabın yanından geçtiler. Kapağı açıldı ve cesur bir farenin masalı pırıltılı kelimelerle döküldü. Lily, bir balık gökkuşağı kavisi çizerek zıplayıp aptalca bir şarkı söylediğinde güldü. "O bir şarkı söyleyen balık," diye açıkladı Pip. "Onlar her hikâyeyi ezbere bilir." Lily ellerini cıvrıttı. Okyanus her yanlarında pırıldıyordu, sonsuz ve hayretle doluydu.

Hikâye okyanusu geniş ve engindi. Açık kitap sayfaları şeklindeki yumuşak dalgalar onları hafifçe sallıyordu. "Okyanus nerede bitiyor?" diye sordu Lily. Pip gri-mavi kâğıt yüzgeçlerini çevirdi. "Bitmiyor," dedi Pip. "Bindiğin her dalga yeni bir hikâye anlatır. İstedikğin kadar keşfedebiliriz." Lily harflerin döndüğü ve dans ettiği pırıltılı suya baktı. "O zaman her şeyi keşfedelim!" dedi.

Onlara doğru büyük bir dalga yuvarlandı, dans etmeyi öğrenen bir dev hakkında bir hikâye taşıyordu. Lily, kelimeler ayak parmaklarını gıdıkladığında kıkırdadı. "Dev, müzik duyana kadar huysuzdu," diye yüksek sesle okudu. Pip başını salladı. "Görüyor musun? Hikâyeler herkesi değiştirebilir." Yüzmeye devam ettiler, yüzen kitapların ve şarkı söyleyen balıkların yanından geçtiler. Lily kendini cesur ve meraklı hissetti, gamzeli gülümsemesi yüzünden hiç eksik olmadı.

Birden su durgunlaştı. Yüzen bir kitap yollarını kapattı, sayfaları boştu. "Olamaz!" diye haykırdı Pip. "Bu hikâye kelimelerini kaybetmiş. Kelimeler olmadan yüzemez." Lily boş sayfalara baktı. "Yardım edebiliriz!" dedi. "Hadi yeni bir masal yazalım." Derin derin düşündü, sonra bir yunus ve bir kız hakkında bir hikâye fısıldamaya başladı.

Lily konuştu a boş sayfalarda kelimeler belirdi, altın gibi parlıyorlardı. Kitap havalandı ve yeniden yüzdü. "Başardın!" diye sevindi Pip. "Hayal gücün hikâneyi doldurdu!" Etraflarındaki okyanus daha da parladı. Şarkı söyleyen balıklar teşekkür etmek için yukarı zıpladı, sesleri minik çanlar gibiydi. Lily gurur duydu. "Bu eğlenceliydi!" dedi. "Yardım edecek daha çok hikâye bulalım."

Yüzmeye devam ettiler ve Lily dalgalara daha çok hikâye anlattı. Hayal ettiği her masal canlandı, okyanusu parıldattı. Parlayamayan bir yıldız hakkındaki bir hikâye suyu ısıldattı. Dost canlısı bir ejderha hakkındaki bir hikâye sıcak baloncukların yükselmesini sağladı. Pip onun etrafında halkalar çizerek yüzdü. "Doğuştan hikâye anlatıcısıydın!" dedi. Lily kızardı, çilleri belirginleşti. "Bu okyanusu seviyorum!" diye ilan etti.

Birçok maceradan sonra Pip mutlu bir küçük takla attı. "Hikâye okyanusunun sırrını öğrendin," dedi. "Hayal gücün seni her yere götürebilir, Lily. Ne zaman bir maceraya ihtiyaç duyarsan, sadece bir kâğıt yunus katla ve inan." Lily minik dostuna sarıldı. "Teşekkürler, Pip," dedi. "Bunu asla unutmayacağım." Su altın ışıqla pırıldadı, sanki veda ediyordu.

Küvetin suyu yeniden dönmeye başladı, onları usulca geri çekiyordu. "Eve dönme zamanı," dedi Pip yumuşak bir sesle. "Ama ben hep burada olacağım." Okyanus kaybolurken Lily Pip'i sıkıca tuttu. Gözlerini kırıştırdı ve kendini yeniden banyoda buldu. Su sakindi. Elinde kâğıt yunus vardı, hâlâ mürekkep mavisi gözleriyle gülümsüyordu. "Şimdilik hoşça kal, Pip," diye fısıldadı.

Lily küvetten çıktı ve kâğıt yunusunu dikkatlice kuruladı. Onu komodinin üstüne koydu, orada akşam ışığında hafifçe parlıyordu. Sarı yağmurluğu kapının yanında asılıydı ve kırmızı lastik çizmeleri yan yana duruyordu. Pip'in yanındaki küçük kırmızı kalbe baktı ve gülümsedi. "Bu şimdiye kadarki en güzel maceraydı," dedi.

O gece Lily hikâye okyanusunu rüyasında gördü. Yüzen kitapları ve şarkı söyleyen balıkları, kelimelerden yapılmış dalgaları ve Pip'in onu bir masaldan diğerine götürüşünü rüyasında gördü. Uyandığında okyanusun hâlâ orada olduğunu, hayal gücünde beklediğini biliyordu. Yataktan fırladı, yeni bir kâğıt arkadaş katlayıp yeniden başlamaya hazırdı.

O günden sonra Lily'nin küveti harika yerlere açılan bir kapı oldu. Hayal gücünün basit bir banyoyu görkemli bir maceraya dönüştürebileceğini öğrendi. Kâğıt yunusu Pip rafında oturuyordu, hikâyelerin her yerde olduğunu bir hatırlatıcısıydı. Lily masallar okyanusuna her zaman dönebileceğini biliyordu ve bir daha asla sıkılmadı.

Lily kâğıt yunusuna son bir kez sarıldı. "Daha çok hikâye için hazır mısın?" diye sordu. Pip'in boyalı gözleri pırıldıyor gibiydi. Lily gülümsedi, ela gözleri planlarla parlıyordu. Her katlamanın, her kıvrımın ve her dileğin yeni bir dünya açabileceğini biliyordu. Ve böylece, hikâyelerle dolu bir kalple bir sonraki macerasını bulmaya koyuldu.